

Publicerad 2012-02-01 11:17 av F.W.

En översättning av Edgar Allan Poes "Annabel Lee" som han skrev efter att hans fru dog.

ANNABEL LEE

För många många år sedan nu,
Vid havet, i en monarki,
Där levde en jungfru ni kan känna till,
Vid namnet ANNABEL LEE;
Och denna jungfru hon levde utan nån annan tanke,
Än att älska och bli älskad av mig.

Jag var ett barn och hon var ett barn,
Vid havet i vår monarki:
Men vi älskade varann med en kärlek som brann –
Jag och min ANNABEL LEE;
Med en kärlek som himlens serafer där ovan
Begärde av såna som vi.

Och detta var anledningen att, för längesen,
Vid denna vår havsmonarki,
En vind for ut ur ett moln, och träffade
Min vackraste ANNABEL LEE;
Så att hennes välborne herre kom ner,
Och bar henne bort från mig,
För stänga henne in i en krypta,
Vid havet i vår monarki.

Änglarna, knappt halvt så lyckliga i himlen,
De avundades henne och mig –
Ja! – Det var skälet (som alla män vet,
i denna vår havsmonarki)
Att en vind for ut ur ett moln en natt,
Och tog livet av ANNABEL LEE.

Men vår kärlek för varann den starkare brann
Än hos dem som var äldre än vi –
Än många bra klokare än vi –
Och aldrig kan änglarna högt i det blå,
Eller djävlaras skärande skri,
Separera min själ från den vackraste själ
Av den älskade ANNABEL LEE,

För månens sken kan ej strömma, utan att jag måst drömma
Om den vackraste ANNABEL LEE;
Och stjärnornas sken kan ej glimma, utan ögon förnimma,
Av den vackraste ANNABEL LEE;
Så under midnätters frid, ligger jag där bredvid
Om min älskling – min älskling – i vår bröllopssvit,
Hennes krypta, i vår monarki,
Som var ämnad för såna som vi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren F.W. med Poeter.se id #36337 innehar upphovsrätten